

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи Абдусамадзода Сорбон Мақсад дар мавзуи «Ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 5.5.3 Ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, ш. Душанбе 210 с.

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Абдусамадзода Сорбон Мақсад дар мавзуи «Ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 5.5.3 Ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, ки аз рӯи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7 январи соли 2022, таҳти №16/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Мубрамияти мавзӯи таҳқиқот. Дар шароити муосири рушди иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон соҳаи сайёҳӣ ҳамчун яке аз самтҳои афзалиятноки сиёсати давлатӣ ва бахши муҳими иқтисоди миллий эътироф гардидааст. Ҷумҳурии Тоҷикистон дорои захираҳои ғании табиӣ, таърихӣ ва фарҳангӣ буда, имкониятҳои васеъ барои рушди бозори хизматрасониҳои сайёҳиро соҳиб мебошад. Бо назардошти ин, фаъолияти самараноки ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ ҳамчун субъектони асосии муносибатҳои соҳибкорӣ дар соҳаи сайёҳӣ аҳаммияти хоса касб менамояд.

Аҳаммияти мавзӯи таҳқиқот пеш аз ҳама дар он зоҳир мегардад, ки дар шароити ташаккули иқтисоди рақобатпазир ва ҳамгироии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба равандҳои байналмилалӣ иқтисодӣ масъалаи муайян намудани ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ пайдо намудааст. Самараноки фаъолияти чунин ташкилотҳо аз дараҷаи мукамал будани танзими ҳуқуқии мақоми онҳо, тартиби таъсис, фаъолияти соҳибкорӣ, масъулияти ҳуқуқӣ ва ҳифзи манфиатҳои иштирокчиёни муносибатҳои ҳуқуқӣ

вобастагии мустақим дорад. Дар айни замон рушди босуръати муносибатҳои иқтисодӣ ва пайдоиши шаклҳои нави хизматрасонии сайёҳӣ зарурати такмили заминаҳои ҳуқуқии фаъолияти ташкилотҳои тижоратии сайёҳиро ба миён овардааст. Таҳлили қонунгузори амалкунанда нишон медиҳад, ки баъзе масъалаҳои марбут ба мақоми ҳуқуқии чунин ташкилотҳо, муносибатҳои онҳо бо истеъмолкунандагони хизматрасониҳои сайёҳӣ, мақомоти давлатӣ ва шарикони хориҷӣ ҳанӯз ҳам ба омӯзиши амиқи илмӣ ва такмили ҳуқуқӣ ниёз доранд.

Ғайр аз ин, рушди технологияҳои рақамӣ, густариши хизматрасониҳои электронии сайёҳӣ ва афзоиши ҳамкориҳои байналмилалӣ масъалаҳои нави ҳуқуқиро ба вуҷуд овардаанд, ки ҳалли онҳо бе таҳқиқи ҳамачонибаи ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тижоратии сайёҳӣ имконнопазир мебошад. Аз ин рӯ, омӯзиши хусусиятҳои ҳуқуқии фаъолияти ин ташкилотҳо, муайян намудани мушкилоти мавҷуда ва пешниҳоди роҳҳои такмили қонунгузорӣ ба талаботи замони муосир ҷавобгӯ буда, аҳаммияти баланди илмӣ ва амалӣ дорад. Бо ҳамин асос, таҳқиқи мавзӯи «Ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тижоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои рушди назарияи ҳуқуқи соҳибкорӣ, такмили қонунгузори миллӣ ва баланд бардоштани самаранокии фаъолияти субъектҳои соҳаи сайёҳӣ муҳим ва мубрам арзёбӣ мегардад.

Дарачаи навгонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуктаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмии диссертатсияи Абдусамадзода Сорбон Максад дар он ифода меёбад, ки бори нахуст дар илми ҳуқуқшиносии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тижоратии сайёҳӣ ҳамчун объекти мустақили таҳқиқоти ҳамачонибаи илмӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Элементҳои навгонии илмиро метавон дар маҷмӯи зерин ҷамъбаст намуд:

Якум: Мафҳуми «ташкилоти тижоратии сайёҳӣ» ҳамчун категорияи илмӣ-ҳуқуқӣ асоснок карда шуда, хусусиятҳои фарқкунандаи он муайян гардидаанд. Муаллиф ба хулосае омадааст, ки ташкилоти тижоратии сайёҳӣ на танҳо шахси ҳуқуқии тижоратӣ, балки субъектест, ки фаъолияташ дорои хусусияти дугонаи

тичоратӣ-ичтимоӣ мебошад. Яъне, он на фақат барои ба даст овардани фоида, балки барои қонеъ гардонидани эҳтиёҷоти маънавӣ, зехнӣ ва ҷисмонии сайёҳон фаъолият мекунад.

Дуом: Ҳуқуқ ва уҳдадорихои ташкилотҳои тичоратии сайёҳӣ бори нахуст ба се ғурӯҳи мустақил ҷудо карда шудаанд:

1. Ҳуқуқ ва уҳдадорихои умумии соҳибкорӣ (бақайдгирии давлатӣ, пардохти андозҳо, пешниҳоди ҳисобот ва ғайра);

2. Ҳуқуқ ва уҳдадорихои махсуси соҳавӣ (ташаккули маҳсулоти сайёҳӣ, таъмини сифат ва бехатарӣ, риояи стандартҳои соҳавӣ, сертификатсия);

3. Ҳуқуқ ва уҳдадорихои марбут ба ҳифзи ҳуқуқи сайёҳон (ҷуброни зарари моддӣ ва маънавӣ, масъулият дар ҳолатҳои форс-мажор, таъмини амният).

Сеюм: Шартномаи хизматрасонии муздноки сайёҳӣ ҳамчун намуди ҳоси шартномаи омехта тавсиф гардидааст. Муаллиф исбот мекунад, ки ин шартнома наметавонад ҳамчун шартномаи оддии хизматрасонии пулакӣ баҳо дода шавад, зеро он маҷмуи хизматҳои гуногун (нақлиётӣ, меҳмонхонагӣ, экскурсионӣ, суғуртавӣ ва ғайра)-ро дар бар мегирад ва туроператор барои ҳамаи ин хизматҳо масъул мебошад.

Нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда:

1. Ташкилоти тичоратии соҳаи сайёҳӣ шахси ҳуқуқиест, ки мувофиқи тартиби пешбиниамудаи қонунгузори давлат ба қайд гирифта шуда, бо мақсади ба даст овардани фоида ба хизматрасонии сайёҳӣ (таҳия намудан, таблиғ ва амалӣ гардонидани он) машғул аст ва фаъолиятҳои дорой хусусияти тичоративу иҷтимоӣ аст. Ташкилоти тичоратии сайёҳӣ – категорияи ҳуқуқӣ ва илмӣ буда, ширкати сайёҳӣ (фирмаи сайёҳӣ) – номи оммавӣ ва соҳавӣ аст. Ташкилоти тичоратии сайёҳӣ мафҳуми васеътар ва ҳуқуқӣ аст, дар ҳоле ки ширкати сайёҳӣ бештар номи тичоратӣ ва соҳавӣ мебошад.

Дар тафовут аз дигар ташкилоти тичоратӣ ташкилоти тичоратии сайёҳӣ дорой ҷунин хусусиятҳо мебошад:

– Объекти асосии фаъолияти ташкилоти тичоратии сайёҳӣ ташаккул, пешбурд ва таъмини хизматрасонии сайёҳӣ мебошад.

– Фаъолияти ин дорои чанбаи тичоратӣ ва иҷтимоӣ аст, яъне на танҳо ба мақсади ба даст овардани фоида равона шудааст, балки ҳатман ба қонеъгардонии эҳтиёҷоти маънавӣ, зехнӣ ва ҷисмонии сайёҳон равона гардидааст.

– Ташкилотҳои тичоратии сайёҳӣ масъулияти ҳамоҳангсозии якҷанд соҳаҳо (савдо, нақлиёт, алоқа, энергетика, кишоварзӣ, фарҳанг, тиб ва ғайраро) ба зимма дорад, ки хавфҳои иловагӣ дар чараёни фаъолият пайдо мешаванд.

– Амали ин субъект бевосита ба истифодаи сарватҳои табиӣ, фароғатӣ (рекреатсионӣ), фарҳангӣ ва таърихӣ кишвар пайваста буда, нисбат ба он талаботҳои махсуси давлатӣ оид ба бехатарии сайёҳон, ҳифзи муҳити зист, сертификатсия ва назорати қатъӣ мавҷуданд.

2. Ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тичоратии сайёҳӣ маҷмуи ҳуқуқҳо ва уҳдадорихои онҳо мебошад, ки ҳамчун субъекти муносибатҳои ҳуқуқӣ маданӣ ва соҳибкорӣ дар низоми ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон мавқеи онро муайян менамояд. Вазъияти мазкур аз се унсур асосӣ ва муҳим ташкил ёфтааст: ҳуқуқҳои умумӣ ва хоссаи соҳибкорӣ, уҳдадорихои умумӣ ва хоссаи соҳавӣ, инчунин ҳуқуқҳо ва уҳдадорихое, ки ба пуштибонии давлатӣ ва ҳифзи ҳуқуқҳои сайёҳон вобаста мебошанд.

Ҳуқуқҳои асосии ташкилотҳои тичоратии сайёҳӣ ба се гурӯҳи мустақил тақсим мешаванд: ҳуқуқҳои умумӣ (ҳуқуқҳои стандартӣ дар соҳаи соҳибкорӣ) – амалӣ кардани фаъолияти соҳибкорӣ, доштани молу мулк, ҷалби сармоягузорӣ, озодии бастанӣ шартнома ва дигар ҳуқуқҳои пешбинишудаи қонунгузорӣ; ҳуқуқҳои махсуси соҳавӣ – муайян сохтани самтҳои сайёҳӣ, ба имзо расонидани шартномаҳо бо меҳмонхонаҳо, ширкатҳои нақлиётӣ ва дигар пешниҳодкунандагони хидмат, ба фурӯш баровардани маҳсулоти сайёҳӣ, истифода бурдани захираҳои маконҳои диданӣ ва ҷолиби сайёҳӣ; ҳуқуқҳо марбут ба пуштибонии давлатӣ – истифодаи имтиёзҳои андозӣ, дарёфти грантҳо, иштирок дар барномаҳои давлатии рушди соҳаи сайёҳӣ, ташкили кластерҳои сайёҳӣ ва дигар воситаҳои пуштибонии давлатӣ.

Уҳдадорихои асосии ин субъект дар бахши сайёҳӣ низ ба се гурӯҳи алоҳида ҷудо карда мешаванд:

– умумӣ (стандартҳои соҳибкорӣ): риоя кардани қонунҳои маданӣ, соҳибкорӣ, андозӣ, меҳнатӣ, ҳифзи муҳити зист ва дигар уҳдадорӣҳои умумии соҳибкорӣ;

– махсуси соҳавӣ: таъмин намудани сифати баланд ва аълои хидматҳои сайёҳӣ, таъмини бехатарии қонӣ ва молу мулкӣ сайёҳон, пешниҳоди иттилооти дақиқ ва пурра, риоя намудани стандартҳои соҳавӣ;

– марбут ба ҳифзи ҳуқуқи сайёҳон: ҷуброн намудани зиёни моддӣ ва маънавӣ, пешниҳоди маълумоти воқеӣ ва дуруст, ҳифзи ҳуқуқҳои истеъмолкунандагони хидматҳои сайёҳӣ, масъулият доштан дар ҳолатҳои форс-мажор ва риояи қатъии қоидаҳои бехатарӣ.

3. Шартномаи хизматрасонии сайёҳӣ ҳамчун намуди хос ва махсуси шартномаҳои хизматрасонии пулакӣ шинохта мешавад ва соҳиби хусусиятҳои мураккаб ва ҳамаҷонибаи ҳуқуқӣ мебошад, ки онро метавон ҳамчун шартномаи омехтаи ҳуқуқӣ тавсиф кард. Шартномаи хизматрасонии сайёҳӣ аз шартномаҳои хизматрасонии пулакӣ дар шакли одӣ ва маъмулӣ ба таври ҷиддӣ фарқ мекунад, зеро он на фақат пешниҳоди хизматҳои алоҳида, балки ташкили пурраи тамоми сафар, тарҳрезии мукаммали сайёҳат, таъмини амният ва дигар унсурҳои вобастаи онро дар бар мегирад.

Вижагии асосӣ ва фарқкунандаи ин шартнома аз дигар шартномаҳои хизматрасонии музднок дар чунин ҷанбаҳо равшан ба назар мерасад: он як шартномаи омехта ба ҳисоб меравад, ки дар худ ҷузъҳои якҷанд намуди шартномаро (нақлиётӣ, меҳмонхонагӣ, таъмини ғизо ва ғайра) муттаҳид месозад; мавзӯи он на танҳо иҷрои як хидмати ҷудогона, балки ташкили пурра ва ҳамаҷонибаи сафари сайёҳӣ (ташкил, роҳандозӣ, ҷойгиршавӣ, ғизо, роҳнамоӣ, таъмини амният ва суғурта) мебошад; он паҳлуи иҷтимоӣ дошта, масъулияти хеле баланди ҷониби иҷрокунандаро нисбат ба бехатарии ҷисмонӣ, руҳӣ ва молиявӣ сайёҳ (муҳофизат аз хатарҳои табиӣ, сироятӣ, ҳуқуқӣ ва террористӣ) муқаррар менамояд.

4. Дар баҳши сайёҳӣ, туроператор (танзимгари сайёҳӣ) ва турагент (агенти сайёҳӣ) ҳамчун ду субъекти қомилан мустақили фаъолияти сайёҳӣ бо тақсимоли

дакик, возеҳ ва равшани вазифаҳо, масъулиятҳо ва вазъи ҳуқуқӣ муайян карда мешаванд. Танзимгари сайёҳӣ шахси ҳуқуқӣ аст, ки фаъолияти асосии он ташаккул, пешбурд ва таъмин намудани хизматрасонии сайёҳӣ (бастаи сайёҳӣ) мебошад. Агентии сайёҳӣ миёнарав (агент) аст, ки роҳхати тайёрнамудаи танзимгари сайёҳиро пешбурд ва таъмин менамояд (амалӣ мекунад). Танзимгари сайёҳӣ масъулияти баланд ва кафолатҳои молиявӣ дорад, бастаи нав эҷод мекунад ва бо провайдерҳо шартномаҳои мустақим мебандад. Агентии сайёҳӣ бештар миёнарави тичоратӣ буда, аз комиссияи ғолиба мегирад ва масъулияти пуриро бастаро ба уҳда намегирад. Ин гурӯҳбандӣ имкон медиҳад, ки ҳифзи ҳуқуқҳои сайёҳон таҳким ёбад ва масъулиятҳо возеҳ тақсим шаванд. Танзимгари сайёҳӣ дар назди сайёҳ барои сифат ва бехатарии тамоми маҷмуи хизматрасониҳои сайёҳӣ ҷавобгар мебошад, дар ҳоле ки агентии сайёҳӣ асосан барои маълумоти дурусте, ки ба сайёҳ медиҳад, ҷавобгар мебошад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Тамоми дастовардҳои илмии диссертатсия ва натиҷаҳои илмӣ, ки дар бобҳо ва зербобҳо, инчунин ҳулосаи қор ифодаи ҳудро ёфтаанд, аз саҳми шахсии муаллиф шаҳодат медиҳанд. Бояд иброз намуд, ки муаллиф андешаҳои ҳудро тавассути мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар семинарҳои назариявӣ ва конференсияҳои илмӣ-амалӣ низ барои хонандагон манзур намудааст.

Натиҷаҳои таҳқиқоти рисола, махсусан нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, асоси қофӣ ва боэътимоди назариявӣ ва методологӣ доранд. Асосҳои назариявии таҳқиқоти рисола қорҳои илмии олимони ватаниву хориҷӣ, ки ба масъалаи мазкур бахшида шудаанд, ташкил медиҳад.

Дар диссертатсия усулҳои зерини илмии таҳқиқот истифода шудаанд: усули таҳлил ва синтез – барои таҳлили ҳамҷонибаи ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тичоратии сайёҳӣ; усули муқоисавӣ-ҳуқуқӣ – барои таҳлили муқоисавии қонунгузориҳои сайёҳии Тоҷикистон бо қонунгузориҳои давлатҳои хориҷӣ (Федератсияи Русия, Қазоқистон, Узбекистон, Туркия, Фаронса, Чин, Ҷопон); усули системавӣ – барои муайян намудани ҷойгоҳи ташкилотҳои тичоратии сайёҳӣ дар низоми ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон; усули функционалӣ – барои

муайян намудани вазифаҳои ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ; усули таърихӣ – барои омӯзиши ташаккул ва рушди қонунгузорию сайёҳӣ дар Тоҷикистон; усули формалӣ-ҳуқуқӣ – барои таҳлили меъёрҳои мушаххаси қонунгузорӣ.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Диссертатсияи мазкур вобаста ба ном ва нақшаю сохтор, муҳтаво, хулоса ва рӯйхати сарчашмаҳо ба талаботҳои мавҷуда ҷавобгӯ мебошад. Он аз 3 боб, 8 зербоб, хулоса ва номгӯи адабиёт (маъхазҳо) иборат мебошад, ки ба мақсад, вазифа ва мантиқи таҳқиқот асос ёфтаанд. Ҳаҷми умумии диссертатсия 210 саҳифаро ташкил медиҳад.

Дар муқаддима мубраиҷи мавзӯи диссертатсия, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, объект ва предмети таҳқиқоти илмӣ, мақсад ва вазифаҳо, асосҳои методологӣ ва назариявии таҳқиқот, нағзҳои илмӣ, аҳамияти назариявӣ ва амалии диссертатсия асоснок ва баррасӣ гардидааст.

Дар боби аввал – **“Тавсифи умумии ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон”** масъалоҳои зерин баррасӣ карда шудаанд: ҷанбаҳои ҳуқуқии ташкил ва ҷаъолияти ташкилоти тиҷоратии сайёҳӣ; ширкати сайёҳӣ ҳамчун субъекти муносибатҳои ҳуқуқи маданӣ ва соҳибқорӣ; ҳуқуқ ва уҳдадорӣи ташкилоти тиҷоратии сайёҳӣ.

Муаллиф дар боби дуюм – **“Шартномаи ҳамчун воситаи баамалбарории ҷаъолияти ташкилоти тиҷоратии сайёҳӣ”** чунин масъалаҳоро таҳлил намудааст: шартномаи хизматрасонии муздноки сайёҳӣ дар низомии муносибатҳои шартномавии ширкати сайёҳӣ; ҷонибҳои шартномаи хизматрасонии муздноки сайёҳӣ; масъулияти маданӣи ширкатҳои сайёҳӣ аз рӯи шартномаи хизматрасонии муздноки сайёҳӣ.

Дар боби сеюм – **“Такмили қонунгузорию ҷумҳурии тоҷикистон дар соҳаи сайёҳӣ”** масъалоҳои зерин баррасӣ карда шудаанд: таҳлили муқоисавӣи қонунгузорию сайёҳии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо қонунгузорию давлатҳои хориҷа оид ба ҳолати ҳуқуқии ташкилоти тиҷоратии сайёҳӣ; роҳҳои такмили қонунгузорию Тоҷикистон оид ба ҳолати ҳуқуқии ташкилоти тиҷоратии сайёҳӣ.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия. Таҳқиқот ба ҷалби сармоягузориҳои хориҷӣ, такмил додани қонунгузорию

сайёҳи мусоидат менамояд, ки барои рушди иқтисодии Тоҷикистон ва афзоиши сармояи хориҷӣ аҳамияти калон дорад.

Махсусан, муаллиф нуктаҳои муҳимро пешниҳод намудааст, ки онҳо барои тақмили қонунгузорию Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи ҳуқуқи маданӣ ва ҳуқуқи соҳибкорӣ асос мегузорад. Хулоса ва пешниҳодҳои муаллиф дорои аҳамияти илмӣ-амалӣ буда, метавонанд дар раванди таълим хангоми машғулиятҳои дарсӣ аз фанни ҳуқуқи маданӣ ва ҳуқуқи соҳибкорӣ истифода бурд. Инчунин маводҳои диссертатсионӣ метавонанд зимни таҳқиқоти дигари илмӣ, ки ба мавзӯи танзими ҳуқуқи фаъолияти сайёҳӣ, мавриди қарор гиранд.

Аҳамияти иҷтимоии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки тақмили ҳолати ҳуқуқи ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ ба ҳифзи самараноки ҳуқуқи сайёҳон ҳамчун истеъмолкунандагон мусоидат менамояд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯи мавзӯи диссертатсия. Дар чаҳорҷӯбаи таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мавзӯи «Ҳолати ҳуқуқи ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», муаллиф қорҳои муҳими илмӣ анҷом дода, натиҷаҳои онро дар шакли мақолаҳои илмӣ мунташир намудааст. Муаллиф дар маҷмӯъ 8 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин миқдор 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тасдиқшудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсияи Абдусамадзода Сорбон Мақсад дар мавзӯи «Ҳолати ҳуқуқи ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия, автореферати диссертатсия ва дигар маводди илмӣ, ки бо фармоиши раиси Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 декабри соли 2024, таҳти №493 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Автореферат, ки аз диссертатсия бармеояд, ба талаботи банди 84 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 юни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Сарфи назар аз арзёбии мусбати баёншуда дар тақриз, дар диссертатсияи мазкур баъзе нуқсонҳо, нуқтаҳои баҳсталаб мавҷуданд, ки аз ҷумлаи онҳо метавон ба мавридҳои зерин ишора кард:

1. Масъалаи таносуби ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ бо ҳолати ҳуқуқии дигар субъектҳои соҳибкорӣ.

Дар диссертатсия масъалаи таносуби ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ бо ҳолати ҳуқуқии дигар субъектҳои соҳибкорӣ (масалан, ташкилотҳои меҳмонхонагӣ, ширкатҳои нақлиётӣ, ширкатҳои суғурта) пурра таҳлил нагардидааст. Мақсаднок мебуд, ки муаллиф ҳуқуқ ва уҳдадорихои мушаххаси ин субъектҳоро дар муқоиса бо ташкилотҳои сайёҳӣ муфассалтар баррасӣ менамуд, хусусан дар қисми масъулияти ҳамоҳангсозии онҳо.

2. Масъалаи зарари маънавӣ дар шартномаи хизматрасонии сайёҳӣ.

Муаллиф масъалаи масъулияти ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ барои зарари маънавӣ дар шартномаи хизматрасонии сайёҳӣ танҳо ба таври умумӣ таҳлил кардааст. Муфассалтар намудани меъёрҳои ҷуброни зарари маънавӣ (андоза, тартиби ҳисоб, ҳуҷҷатҳои зарурӣ, амалияи судӣ) метавонист аҳамияти амалии таҳқиқотро боз ҳам баланд барад. Махсусан, дар ҳолатҳои вайрон кардани шартҳои шартнома, ки боиси ранҷиши маънавии сайёҳ мегардад, муайян намудани андозаи зарари маънавӣ дар амалияи судӣ то ҳол баҳснок боқӣ мондааст.

Камбудихои зикршуда хусусияти умумӣ дошта, ба нуқтаҳои назариявӣ ва амалии диссертатсия таъсири ҷиддӣ намерасонанд.

Ҳамин тариқ, диссертатсияи илмии Абдусамадзода Сорбон Мақсад дар мавзуи «Ҳолати ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратии сайёҳӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 5.5.3 Ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ пешниҳод гардидааст, дар сатҳи баланди илмӣ таҳия шуда, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, тасдиқшуда бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №

267, мутобикат дорад. Муаллиф барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси зикршуда сазовор аст.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
дотсенти кафедраи ҳуқуқи маданият
факултети ҳуқуқшиносии

Донишгоҳи (Славянии) Россия ва Тоҷикистон Д.А. Сидиков

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Нусратулло Махсум,
Бинои 71/1, хонаи 27. Тел.: (+992) 918-97-19-91. E-mail: sidiqov.dilshod@mail.ru

«Имзои Д.А. Сидиков – ро тасдиқ мекунам»:

Сардори Раёсати кадрҳои

Донишгоҳи (Славянии) Россия ва Тоҷикистон М.Н. Исмаилова

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Донишгоҳи (Славянии) Россия ва Тоҷикистон,
734025, ш. Душанбе, кӯчаи М. Турсунзода 30, Тел.: (+992 237) 227 67 40. E-mail:
kafedra.grazhdanskaya@mail.ru

17.06.2016